

Andrzej Prinke

Modlica, gm. Pyzdry, woj. konińskie. Stanowisko 3

Informator Archeologiczny : badania 11, 284-285

1977

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Krystyna Lutowa, Maria Zeylandowa /autorka sprawozdania/. Finansowało Muzeum Archeologiczne w Poznaniu. Trzynasty sezon badań. Grodzisko wczesnośredniowieczne /VIII-XIII/.

Prace na grodzisku były kontynuacją prac prowadzonych w poprzednich sezonach. Badano w dalszym ciągu wał z "płasczem" kamiennym. Zalegał on na konstrukcji drewnianej, która do pewnej głębokości rozłożona jest całkowicie. Wnętrze wału wypełniała konstrukcja rusztowa. Tam, gdzie przechodzi on w lico zewnętrzne zaznaczają się regularne ślady konstrukcji przekładkowej, którym odpowiada płascz kamienny, tam, rzędy kamieni kładzione były w "schodki" przekładki. Po zewnętrznej stronie płascza kamiennego natrafiono na dolne części skrzyni drewnianej odkrytej w zeszłym roku. Sussa pozwoliła na pogłębienie wykopu i odsłonięcie dalszych trzech belek. Na ich poziomie odsłonięto szereg drobnych beleczek ułożonych w różnych kierunkach. Przepuszczalnie są to umocnienia podstawy wału. Z uwagi na dość znaczną głębokość i małe rozmiary wykopu, napływająca woda i tworzące się stale błoto. Dalsze obserwacje są w tym miejscu niemożliwe. Jednak badania przekroju całego wału nie są jeszcze zakończone. Opisane trudności w badaniu wału dotyczą na razie jego części zewnętrznej.

Kontynuowano też wykop w najwyższej części grodu, gdzie w latach ubiegłych odsłonięto omentarysko. W roku bieżącym odsłonięto pod nim resztki budowli w postaci swalonej ściany złożonej ze spalonych, szerokich drania. Ceramika datuje ten obiekt na X/XI w. Liczne ślady po szupach wskazują na istnienie w tym miejscu jakiejś jednej lub więcej budowli szupowej. Prowadzono też w dalszym ciągu przekrój przez grodzisko po linii północno-południowej natrafiając na najstarszy wał oraz późniejszą część osadniczą odkrywając gliniany piec o nieokreślonym narazie przeznaczeniu.

Badania są kontynuowane.

MODLICA, gm. Pysdry
woj. konińskie
Stanowisko 3

Muzeum Archeologiczne
w Poznaniu

Badania prowadził mgr Andrzej Frinke. Finansował WKZ w Koninie. Pierwszy sezon badań. Wydnowa stanowisko górnomezolityczne.

Stanowisko znane jest od lat 20-tych /badania powierzchniowe J. Kostrzewskiego/. Leży w dolinie Warty, na rozległej, wysokiej wydnie, bezpośrednio na południe od zabudowań wsi, w rzadkim zagajniku. Materiały zabytkowe występowały w dużym rozproszeniu na powierzchni i w cienkiej warstwie płasczystemu gleby leśnej /do głębokości 0,3 m/. Pierwotny układ zabytków sakralny został kilkakrotnie orką.

Eksploatacja wykopaliskowa objęto całą powierzchnię występowania zabytków, tan. 750 m². Uzyskany inwentarz liczy 83 rdsenie i ich fragmenty, 4 drapacze odłupkowe o drapiskach sakolonych symetrycznie lub skośnie, 1 rylce klinowy środkowy, 87 sbrojników mikrolitowych /głównie drobne trójkąty i trapezy/, 2 wióry subocenne, 1 pasur, 1 wiór łuskany i 5 odłupków łuskanych. Skłód inwentarsa wykonano z narzutowego krzemienia kredowego, bałtyckiego. Chronologię stanowiska określić można /na podstawie cech typologicznych/ na górną mesolit.

Materiał zabytkowy przekazano do Museum Archeologicznego w Poznaniu.

Badania zakończono.

KROWINO, gm. Rokietnica
woj. poznańskie
Stanowisko 3

Museum Archeologiczne
w Poznaniu

Badania prowadziła mgr Wanda Tetzlaff. Finansował WKZ w Poznaniu. Gwarty sezon badań. Osada kultury pucharów lejkowatych oraz ślady osadnictwa średniowiecznego.

Badania prowadzono w południowo-wschodniej części osady. Zakończono wykop o powierzchni 110 m² odkrywając w dniu 24 jany /nr 39-62/ oraz ślady 8 skupów, z których regularnego układu można wnioskować, że stanowią one pozostałość jakiejś konstrukcji. Odkryte jamy spełniały różne funkcje gospodarose: część z nich niewątpliwie była piwniczkami do przechowywania zapasów, inne użytkowane były jako doły odpadkowe.

Materiał zabytkowy reprezentowany jest najliczniej przez ceramikę nacyniową /fragmenty pucharów lejkowatych, mis, amfor i in./, z innych przedmiotów wymienić należy dwa przedliki gliniane /w tym jeden zdobiony/, ponadto siekierkę kamienną i krzemienią, fragment toporka kamiennego, fragment kamienia ławnowego, rozcieracze do łaren, tkuki kamienne oraz licznie występujące fragmenty płytke skutaących do wygładzania powierzchni narzędzi. Na szczególnią uwagę zasługuje fragment miniaturowego toporka glinianego, będącego drugim tego typu zabytkiem na terenie osady w Krowinie.

Osada datowana jest na lubońską fazę wschodniej grupy kultury pucharów lejkowatych.

Na omawianym terenie stwierdzono również niske ślady osadnictwa z okresu średniowiecza z tego osasu pochodzą Nieliczne ułamki nacyn i oras fragment raka żelaznego.

Materiał zabytkowy przekazano do Museum Archeologicznego w Poznaniu.

Badania będą kontynuowane.